

de illis ducentis octoginta constitui, per
 praconem edixit: Potestatem fieri emen-
 di quicunque vellet, & constituendi fi-
 deiusflores partis tertiae, & quantacunque
 summa persuadendo habere aliquis pos-
 set. ¶ Timotheus Atheniensis bellum
 gerens cum Olynthiis, in pecuniae inopia
 aerum nummum percussit, & militibus
 distribuit. Quibus hoc agrè ferentibus,
 ostendit à mercatoribus omnia & in foro
 res venales eodem nummo ipsis vendi-
 tum iri. Mercatoribus autem ostendit,
 quos nummos aereos accepissent, iisdem
 rursum eos emere & illa in regione vena-
 lia, & praedam actam debere. Et si quid æ-
 ris superfuisset, id ad se referre, próque eo
 accipere argentum. Ad Cercyram autem
 bellum gerens, & laborans inopia, militi-
 búsq; flagitantibus stipendium, & recu-
 santibus imperium ipsis, & minitanti-
 bus se esse ad hostes transituros, aduoca-
 ta concione illorum, dixit impediētib;
 tempestatibus argentum ad se non po-
 tuisse deportari: Nam tanta se copia abun-
 dare ut trimesse iam ante tempus persol-
 lutum stipendium dono eis dare velit.
 Milites autem rati, nequaquam illum tan-
 tam facturam fuisse iacturam, nisi reuera
 pecuniam expectaret ad se esse pecuenturam,
 ita de stipendiis acquieuerunt, donec
 Timotheus ea, quae voluit gerendo, expedi-
 dit. Cum Samum oppugnaret, fructus
 & quicquid in agris erat, ipsis Samis ven-
 debat, vnde copia pecuniae ad stipen-
 dia militibus persolueda suppetebat.
 Postquam verò multis aduentantibus ne-
 cessariorum penuria esse cepit in cas-
 tris, edicto vetuit vendi frumenti fari-
 nam, & mensuram minorem modis v. i.
 & humida omnia mensura minore con-
 giis decem. Centuriones igitur & qui or-
 dines ducebant, ementes copiosa omnia,
 ita militibus suis distribuebant. Aduen-
 tantes verò, ipsi suum sibi victum appor-
 tabant, & discedentes si quid reliquum e-
 rat, diuendebant, ut iam victus copia a-
 bundarent milites. ¶ Didales Persa, mili-
 tibus quos habebat victum cotidianum
 suppeditare ille quidem poterat ex ho-
 stium terra, sed pecunia, quam pende-
 ret ei non erat. Cúmque dies venisset so-
 lutionis, tale quiddam cōmimisit. Ad-
 uocata concione militum, non esse se
 pecuniarum inopem dixit, sed habere
 pecunias quodam in loco, quem etiam
 indicauit. Et castris motis illuc perrexit.

A κερδιστάμη τῶν ἐργῶν τῶν εἰκοσι ταλάντων,
 κερσεύουξεν ἀνείδαι τὸν βουλευτήρον, καὶ
 τῶν ἐργῶν κερδιστάμη πῶ τρίτου μέρους, καὶ
 κερδ' ὅποσον ἕκαστος δύναιται πείθειν. ¶ Τι-
 μόθεος Ἀθηνάιος, πολεμῶν κερσεύουξεν Ὀλυν-
 θίοις, καὶ δπορεύμενος ἀργυρίου κόπας χαλ-
 κῶν, διεδίδου τοῖς στρατιώταις. ἀγαθαισιώ-
 των δὲ τῶν στρατιωτῶν, ἔφη ἀνωτὸς τῶν ἐμπόρων
 τε καὶ ἀγοράμοις ἀπαντας, ὡσαύτως πολλή-
 σιν. πῶς δὲ ἐμπόροις κερσεύειν, ὃν ἀν πρὸ
 λάβῃ χαλκῶν τοῦτου πάλιν ἀργυρῶν ἐν τῶν
 ἐν τῆς χάρας ὄνια, καὶ τὰ ἐν τῶν λεῖων ἀργυ-
 ρία. ὃς δὲ ἀν ἀπελεφεθῆ αὐτοῖς χαλκῶν,
 κερσεύουξεν ἀνωτὸν ἀναφέροντας ἀργυρίου λαμβά-
 νειν. κερσεύουξεν δὲ πολεμῶν, καὶ δπορεύουξεν
 διακείμενος, καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀμειψιῶν
 τῶν μισθῶν, καὶ ἀμειψιῶν αὐτῶν, καὶ κερσεύουξεν
 τῶν ἐμπόρων φασκόντων δποπορεύουξεν, ἐκ-
 κλυσίαν σωαζαζῶν, ἔφησεν οὐ δύναιτο διὰ
 τῶν χεμῶνας παρεχόμεναι αὐτῶ ἀργυρίου
 ἐπὶ τοσαύτῃ ἔῃ κερσεύουξεν αὐτῶ δποπορεύουξεν, ὡς
 πῶ κερσεύουξεν δωμῶν πείμλων σπαρτιάων,
 δωρεῖν αὐτοῖς διδόναι. οἱ δὲ, ὑπολαβόν-
 τες, ἐκ ἀν ποτε κερσεύουξεν τοσαύτα χημά-
 τα τὸν Τιμόθεον αὐτοῖς, εἰ μὴ τῆ ἀλκιδία
 κερσεύουξεν ἡ τῶ χημάτα κερσεύουξεν αὐτῶ,
 ἡσυχίαν εἶχον ὑπὸ τῶ μισθῶν, ἕως ἐκείνη
 διακείματο ἀ βούλετο. Σάμιον δὲ πολεμ-
 κῶν, τῶν κερσεύουξεν καὶ τὰ κερσεύουξεν τῶ ἀργῶν ἀ-
 πεδίδου αὐτοῖς τοῖς Σαμίοις ὡς δποπορεύουξεν
 χημάτων εἰς μισθῶν τοῖς στρατιώταις. τῶν τε
 δποπορεύουξεν ἐπὶ αὐτοῖς ἡ ἐν τῶ στρατοπέ-
 δῳ, διὰ τῶ ἀφικουμένων, ἀπηγορεύουξεν μὴ πο-
 λείν σῆτον ἀληθεύουξεν, μὴδὲ μῆδὲν ἑλάσσον
 ἢ μέθιμον, μὴδὲ τῶ ὑγρῶν μὴδὲν ἑλάσσον ἢ
 μετρητῶν. οἱ μὲν οὖν ταξιαρχῶν τε καὶ λο-
 χαρχῶν, ἀργυρῶντες ἀδρία, διεδίδουσαν τοῖς
 στρατιώταις οἱ δὲ εἰσαφικουμένων, ἦρον αὐ-
 τοῖς τὰ δποπορεύουξεν καὶ ὅπου ἀτακῆ ἀττεινο,
 εἰ π ἀπειλοῖον εἶν αὐτοῖς, ἐπὶ ὄλου. ὡς
 συμβέβαιεν δποπορεύουξεν τῶν στρατιώταις τῶ
 δποπορεύουξεν. ¶ Διδάλιος Πέρσης, ἔχων
 στρατιώταις, τὰ μὲν κερδ' ἠμέρεον περιζῶν
 ἐδωάτο ἐν τῆς πολεμίας αὐτοῖς. ἰμισια
 ἐκ ἔχων διδόναι, ἀπαιτούμενος δὲ, χεῖρου
 χημῶν οὐ ἀφειλε, τεχναῖζεν τῶν δ' ἐκ-
 κλυσίαν σωαζαζῶν, ἔφη ἐκ δποπορεύουξεν καὶ
 εἶπε

μισθῶν, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶ ἐν χειρῶν πῶν, λέγων ἐν ᾧ εἶπ' καὶ πῶς ἀξίως, ἐβαδίζεν ἐπ' αὐτῶ
 εἶπε